

**Uchwała w sprawie nadania dr Agacie Sobków stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia, podjęta przez
komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego**

Postępowanie w sprawie nadania dr Agacie Sobków stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia prowadzone było zgodnie z przepisami ujętymi w:

- ❑ *Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. poz. 1668) oraz *Ustawie z dnia 30 sierpnia 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. poz. 1669);
- ❑ *Uchwale nr 34/2023 Senatu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 22 kwietnia 2023 roku w sprawie Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym (Załącznik do Uchwały).*

Komisja powołana została w trybie przedstawionym w przywołanych powyżej ustawach i Regulaminie SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego. W jej skład wchodziły następujące osoby:

- prof. dr hab. Bogdan Zawadzki (Uniwersytet Warszawski) – przewodniczący,
- dr hab. Magdalena Formanowicz (Uniwersytet SWPS) – sekretarz,
- dr hab. Robert Balas, prof. IP PAN (Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk) – recenzent,
- dr hab. Michał Białek, prof. uczelni (Uniwersytet Wrocławski) – recenzent,
- dr hab. Maria Kaźmierczak, prof. uczelni (Uniwersytet Gdański) – recenzentka,
- dr hab. Magdalena Szubielska (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II) – recenzentka,
- dr hab. Wojciech Białaszek, prof. uczelni (Uniwersytet SWPS) – członek Komisji.

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. Spełnienie wymogów ustawowych:

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
2. Osiągnięcie naukowe;
3. Aktywność naukową.

II. Omówiła także:

Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen w.w. dokonań wymienionych były:

- ✓ osiągnięcie naukowe Habilitantki, którym jest cykl publikacji powiązanych tematycznie: „*Znaczenie różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia*”;
- ✓ zestawiony przez Habilitantkę wykaz publikacji oraz pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej;
- ✓ sporządzony przez Habilitantkę autoreferat;
- ✓ sporządzone przez Recenzentów oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Habilitantki.

Posiedzenie komisji odbyło się dnia 31 października 2023 r. – zdalnie, za pomocą środków elektronicznych (platformy Google Meet). Obecni byli wszyscy członkowie komisji. Posiedzenie komisji przebiegało w dwóch fazach.

W pierwszej fazie [kolokwium habilitacyjne] komisja poprosiła Habilitantkę, aby przedstawiła osiągnięcia naukowe oraz dodatkowy dorobek naukowy, będące podstawą postępowania habilitacyjnego, zaś później recenzenci przedstawili konkluzje i główne elementy recenzji. Druga część kolokwium habilitacyjnego dotyczyła kwestii dyskusyjnych określonych przez recenzentów oraz pozostałych członków komisji habilitacyjnej, na które Habilitantka udzieliła odpowiedzi. Przewodniczący wyznaczył orientacyjny czas kolokwium habilitacyjnego (prerogatywa ujęta w Regulaminie) na dwie godziny. Ta faza postępowania została przez sekretarza komisji zarejestrowana i zaprotokołowana.

Druga faza postępowania komisji nie była dostępna Habilitantce. Była jednak poinformowana przez przewodniczącego, że po zakończeniu pracy komisji uzyska informację o wynikach głosowania nad uchwałą.

W drugiej fazie postępowania komisja dokonała: (a) szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego oraz dodatkowego dorobku Habilitantki (b) omówiła Jej dorobek organizacyjny, dydaktyczny i związany z popularyzacją nauki, a następnie podjęła uchwałę w przedmiocie wystąpienia do Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego o nadanie Habilitantce stopnia naukowego doktora habilitowanego. Ta faza postępowania również została przez sekretarza komisji zarejestrowana i zaprotokołowana.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę przedstawiony przez Habilitantkę autoreferat, osiągnięcia naukowe oraz przedstawione przez Recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego o nadanie dr Agacie Sobków stopnia naukowego:

doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Uchwała zapadła stosunkiem głosów: 7 - TAK, 0 - NIE, 0 - WSTRZYMUJĄCE SIĘ.

Głosowanie miało charakter jawny. Habilitantka nie wniosowała o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym. Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Naukowej Instytutu Psychologii SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego status opinii.

UZASADNIENIE

Sylwetka zawodowa Habilitantki

Dr Agata Sobków jest absolwentką Uniwersytetu SWPS, na którym uzyskała tytuł zawodowy magistra psychologii w 2010 r. (na Wydziale Zamiejscowym we Wrocławiu). Stopień doktora psychologii uzyskała w tej samej uczelni w 2014 r. na podstawie pracy „*Podstawowe mechanizmy zdolności intuicyjnych: ich struktura i relacje do otwartości umysłu, inteligencji oraz podatności na inklinacje poznawcze*”, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Czesława Nosala. Od początku swojej

kariery zawodowej Habilitantka była związana z Wydziałem Zamiejscowym Uniwersytetu SWPS, gdzie najpierw pracowała jako wykładowca, a następnie w 2014 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta. Aktywność naukowa Habilitantki koncentruje się na kwestii znaczenia różnic indywidualnych dla podejmowania decyzji, ale dotyczy także zagadnień z zakresu psychologii poznawczej i emocji, w tym m.in. percepcji zagrożeń związanych ze środowiskiem naturalnym czy działań na rzecz otwartej nauki.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe Habilitantki to cykl publikacji powiązanych tematycznie: „Znaczenie różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia”. Obejmuje on 10 współautorskich artykułów/rozdziałów (w sześciu Habilitantka jest pierwszym, w trzech – drugim, a w jednym – ostatnim autorem). Jej wkład był dominujący lub znaczący i obejmował: opracowanie koncepcji pracy, sformułowanie hipotez, pozyskanie funduszy na badania, zaplanowanie badań, przygotowanie procedury badawczej, zebranie danych, analizę statystyczną i interpretację wyników oraz przygotowanie i korektę manuskryptu):

- A. **Sobkow, A.**, Olszewska, A., Sirota, M. (2022). The Factor Structure of Cognitive Reflection, Numeracy, and Fluid intelligence. The evidence from the Polish adaptation of the Verbal CRT. *Journal of Behavioral Decision Making*, doi: 10.1002/BDM.2297 (IF'21 = 2,508; Punktacja MEiN 2021 = 100).
- B. **Sobkow, A.**, Olszewska, A., Traczyk, J. (2020). Multiple numeric competencies predict decision outcomes beyond fluid intelligence and cognitive reflection. *Intelligence*, 80, 101452 doi: 10.1016/j.intell.2020.101452 (IF'21 = 3,613; Punktacja MEiN 2021 = 140).
- C. **Sobkow, A.**, Garrido, D., Garcia-Retamero, R. (2020). Cognitive Abilities and Financial Decision Making (pp. 71-87). W: T. Zaleskiewicz, J. Traczyk (red.). *Psychological Perspectives on Financial Decision Making*. Springer. doi: 10.1007/978-3-030-45500-2_4 (punktacja MEiN 2021 = 20).
- D. **Sobkow, A.**, Zaleskiewicz, T., Petrova, D., Garcia-Retamero, R., Traczyk, J. (2020). Worry, risk perception, and controllability predict intentions towards COVID-19 preventive behaviors. *Frontiers in Psychology*, 11:582720. doi: 10.3389/fpsyg.2020.582720 (IF'21 = 4,232; Punktacja MEiN 2021 = 70).
- E. **Sobkow, A.**, Fulawka, K., Tomczak, P., Zjawiony, P., Traczyk, J. (2019). Does mental number line training work? The effects of cognitive training on real-life mathematics, numeracy, and decision making. *Journal of Experimental Psychology: Applied*, 25(3), 372-385. doi: 10.1037/xap0000207 (IF'21 = 2,813; Punktacja MEiN 2021 = 100).
- F. **Sobków, A.**, Figol, J., Traczyk, J. (2020). Zdolności numeryczne jako kluczowe zdolności poznawcze w procesie podejmowania decyzji. *Decyzje*, 33, 25-53. doi: 10.7206/DEC.1733-0092.139 (punktacja MEiN 2021 = 40).
- G. Garcia-Retamero, R., **Sobkow, A.**, Petrova, D., Garrido, D., Traczyk, J. (2019). Numeracy and Risk Literacy: What have we learned so far? *Spanish Journal of Psychology*, 22, e10, 1–11. doi: 10.1017/sjp.2019.16 (IF'21 = 1,526; Punktacja MEiN 2021 = 20).
- H. Traczyk, J., **Sobkow, A.**, Matukiewicz, A., Petrova, D., & Garcia-Retamero, R. (2020). The experience-based format of probability improves probability estimates in people with low numeracy. *International Journal of Psychology*, 55(2), 273-281. doi: 10.1002/ijop.12566 (IF'21 = 2,291; Punktacja MEiN 2021 = 70).
- I. Traczyk, J., **Sobkow, A.**, Fulawka, K., Kus, J., Petrova, D., & Garcia-Retamero, R. (2018). Numerate decision makers don't use more effortful strategies unless it pays: A process tracing investigation of skilled and adaptive strategy selection in risky

decision making. *Judgment and Decision Making*, 13(4), 372-381 (IF'21 = 2,500; Punktacja MEiN 2021 = 100).

- J. Traczyk, J., Lenda, D., Serek, J., Fulawka, K., Tomczak, P., Strzyk, K., Polec, A., Zjawiony, P., **Sobkow, A.** (2018). Does fear increase search effort in more numerate people? An experimental study investigating information acquisition in a decision from experience task. *Frontiers in Psychology*, 9:1203. doi: 10.3389/fpsyg.2018.01203 o (IF'21 = 4,232; Punktacja MEiN 2021 = 70).

Osiągnięcie naukowe uzyskało cztery jednoznacznie pozytywne oceny, wystawione przez Recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają kryteriom, o których mówi art. 221 ust. 4 *Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Oceny recenzentów

Dr hab. Robert Balas, prof. IP PAN

Wskazaniem osiągnięciem habilitacyjnym dr Sobków jest cykl 10 publikacji pod zbiorczym tytułem „Znaczenie różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia”. Wszystkie publikacje powstały we współautorstwie z badaczami w kraju i zagranicą. W sześciu z nich Habilitantka jest pierwszą i wiodącą autorką, w pozostałych czterech – współautorką. Osiem tekstów to publikacje w czasopismach w obiegu międzynarodowym (*Journal of Behavioral Decision Making*, *Frontiers in Psychology*, *Intelligence*, *International Journal of Psychology*, *Journal of Experimental Psychology: Applied*, *Spanish Journal of Psychology*, oraz *Judgment and Decision Making*). Jedną publikacją to rozdział w wieloautorskiej monografii *Psychological Perspectives and Financial Decision Making* pod redakcją T. Zaleśkiewicza oraz J. Traczyka wydanej przez Springer. Na wskazanej liście znalazła się również jedna publikacja w języku polskim w czasopiśmie *Decyzje*. Publikacje te dotyczą problematyki różnic indywidualnych w podejmowaniu racjonalnych i nieracjonalnych decyzji, dostępności tzw. „zasobów poznawczych” oraz czynników sytuacyjnych. W szczególności Autorka podjęła starania zmierzające do ustalenia, które z różnic indywidualnych mogą być predyktorami dobrych decyzji i racjonalnego myślenia. Dr Sobków przedstawia model podejmowania racjonalnych (i irracjonalnych) decyzji, w którym zakłada różne źródła wpływu. Po pierwsze, różnice indywidualne, które w sposób bezpośredni mogą wpływać na podejmowanie decyzji. W ramach modelu, różnice indywidualne zostały podzielone na dwie kategorie: zmienne korzystające z "mindware" oraz dotyczące efektywności przetwarzania informacji i zmienne odnoszące się do procesów i preferencji w sposobie przetwarzania problemów. Po drugie, wpływ ten może wg Autorki zależeć od zaangażowania zasobów poznawczych w rozwiązywane sytuacje problemowe. A po trzecie, oba te czynniki wpływu mogą być moderowane przez rodzaj problemu i okoliczności jego rozwiązywania. Powyższy model (przedstawiony w Autoreferacie) umożliwiłby opisanie (w może nawet wyjaśnienie) od czego zależy podejmowanie decyzji i myślenie. Co więcej, dr Sobków twierdzi, że powyższy model ma wartość również z tego względu, że może stanowić podstawę do opracowania i wdrożenia interwencji, których celami miałyby być wspieranie podejmowania prawidłowych decyzji i racjonalnego myślenia. Jednocześnie, dr Sobków wskazuje na wyróżnione już w literaturze trudności związane z analizą wpływu różnic indywidualnych, zasobów poznawczych oraz zmiennych sytuacyjnych. Jedną z nich jest fakt, że zmienne odnoszące się do różnic indywidualnych mogą nie tylko być skorelowane, ale także wchodzić ze sobą w interakcje, wpływając na jakość podejmowanych decyzji. Inną jest to, że chociaż wcześniejsze badania (ale również badania dr Sobków) miały charakter korelacyjny, to istnieje ważna dyskusja nad tym, czy zdolności i dyspozycje

poznawcze wpływają na doświadczenia w codziennym życiu czy też odwrotnie. Jeszcze inna trudność wynika z założenia, że kluczowym czynnikiem wpływającym na racjonalne myślenie i podejmowanie decyzji jest ilość zasobów poznawczych, które jednostka przeznaczona na konkretne zadanie. W niektórych sytuacjach większa ilość zasobów poznawczych niekoniecznie przekłada się na lepsze decyzje i istnieją sytuacje, w których można oszczędzić zasoby bez negatywnych konsekwencji. Moim zdaniem problem z zasobami poznawczymi jest ogólniejszy, wykracza niejako poza problematykę podejmowaną przez Autorkę i wynika z tego, że trudno je precyzyjnie zdefiniować. W proponowanym modelu zasoby poznawcze są zoperacjonalizowane jako „(...) czas, jaki jednostka poświęci na rozwiązanie danego problemu, sposób i ilość poszukiwanych przez nią informacji, złożoność zastosowanej strategii oraz to, czy zostaną uruchomione mechanizmy związane z wykrywaniem i rozwiązywaniem konfliktów (np. między alternatywnymi odpowiedziami)” (s. 22 Autoreferatu). Należy zauważyć, że wszystkie wymieniane powyżej zmienne zależą od dostępności zasobów, ale również od wielu innych czynników i raczej nie będą dobrym wskaźnikiem ich ilości (o ile w ogóle można o ilości rozmawiać nie dysponując dobrą jej miarą). Zwracam uwagę na tę trudność, która jest powszechnie znana, z uwagi na fakt, że wyjaśnienia oparte na idei zasobów jest istotnym elementem modelu i zajmuje istotne miejsce w pracach Habilitantki. [...] Autorka podkreśla konieczność globalnego spojrzenia na problem różnic indywidualnych w kontekście podejmowania decyzji oraz uwzględnienie w modelu różnych zmiennych, które mogą być wzajemnie komplementarne lub wchodzić ze sobą w interakcje. Wskazuje niektóre z tych zmiennych w modelu, jednak nie jest to lista wyczerpująca ani po stronie zmiennych wyjaśniających, ani wyjaśnianych. Rodzi to pewien problem. Proponowany przez Habilitantkę model ma charakter na tyle ogólny (różnice indywidualne wpływają na decyzje i myślenie w zależności od zasobów poznawczych i innych czynników zewnętrznych), że trudno jest odnieść ten model do jakiegoś precyzyjnie określonego zjawiska. Wewnątrz każdego elementu modelu istnieje bardzo duże zróżnicowanie zmiennych, które mają różne założenia teoretyczne, różne miary i różny status. Dla przykładu – po stronie predyktorów znajdują się zarówno inteligencja płynna, subiektywne zdolności numeryczne oraz potrzeba poznania. Te predyktory mają bardzo odmienny status teoretyczny i metodologiczny w psychologii. Trudno jest zatem „uwspólnić” pod jakąś jedną etykietą, a wrzucanie ich (razem z wieloma innymi) do wspólnego worka o nazwie różnice indywidualne niewiele chyba wnosi. Podobne argumenty można podnieść względem dwóch pozostałych elementów modelu: czynników sytuacyjnych i struktury problemu, oraz podejmowania decyzji i myślenia. Kwestia zasobów umysłowych też jest problematyczna, ale o tym już pisałem wcześniej. [...] Na poziomie poszczególnych publikacji wskazanych jako dorobek przekłada się to na brak jednej w miarę stałej listy predyktorów oraz zmiennych zależnych. Na przykład, w artykule [D] mamy baterię kwestionariuszy (statystyczne zdolności numeryczne, szacunkowe zdolności numeryczne, inteligencję płynną, subiektywne zdolności numeryczne i refleksyjność poznawczą) po stronie zmiennych zależnych oraz zadania loteryjne i DOI. W tekście [B] były to natomiast statystyczne, subiektywne i szacunkowe zdolności numeryczne, a zmienną zależną intencja podejmowania działań zapobiegawczych COVID-19. Sprawia to wrażenie fragmentaryczności. Jednak conceptem powracającym i dominującym w różnych pracach są zdolności numeryczne (różnie oceniane). Czy nie byłoby zatem lepszym pomysłem mówienie o wpływie tego rodzaju zdolności na decyzje i myślenie, zamiast uogólniać go do niezwykle pojemnej kategorii różnic indywidualnych? [...] Dr Sobków podejmuje się w artykule [F] istotnego zagadnienia w obszarze psychologii

poznawczej - zrozumienia wpływu formatu prezentacji informacji na oszacowania prawdopodobieństwa. Interesujący jest wybór dwóch kontrastujących formatów – opisowego i doświadczeniowego – w badaniu trafności percepcji prawdopodobieństwa. W szczególności zwraca uwagę fakt, że osoby o wyższym poziomie zdolności numerycznych radziły sobie równie dobrze w obu formatach, co pokazuje uniwersalność ich umiejętności. Jednak najbardziej fascynujący jest efekt zaobserwowany u osób o niższych zdolnościach numerycznych. Wskazanie, że dla tej grupy format doświadczeniowy jest bardziej korzystny, sugeruje, że automatyczne, ewolucyjnie ukształtowane mechanizmy mogą służyć jako wsparcie dla przetwarzania informacji statystycznych. Ten artykuł uważam za istotny wkład w wiedzę na temat zależności między zdolnościami numerycznymi a podejmowaniem decyzji. Na podobną moim zdaniem ocenę zasługuje publikacja w *Journal of Experimental Psychology: Applied* [G]. Oprócz niezwykle interesujących wyników, m.in. stwierdzenia generalizowania trenowanej umiejętności oszacowania wartości na inne rodzaje zadań, na uwagę zasługuje precyzyjny schemat eksperymentalny, który pozwala wnioskować o rzeczywistym wpływie zastosowanego treningu. Teksty [C], [H] i [E] przedstawiające podsumowania wiedzy na temat wpływu zdolności numerycznych na decyzje w różnych kontekstach nie budzą żadnych większych uwag krytycznych. Wręcz przeciwnie, uważam je za istotne dla dorobku przedstawionego przez dr Sobków, w szczególności zaś często cytowany artykuł [H]. [...] Podsumowując ocenę przedstawionego dzieła uważam, że stanowi on istotne uzupełnienie wiedzy dotyczącej roli różnic indywidualnych, również w sprzężeniu z czynnikami sytuacyjnymi, w myśleniu i podejmowaniu decyzji. Mimo wyrażonych powyżej wątpliwości sądzę, że wskazany dorobek obrazuje dojrzałość naukową Habilitantki oraz jej przygotowanie do bycia samodzielnym pracownikiem naukowym.

Dr hab. Michał Białek, prof. uczelni

Dr Sobków opisuje niezwykle ciekawy model podejmowania racjonalnych decyzji. Bazuje on na trójelementowym modelu Stanovicha oraz koncepcji umiejętnego podejmowania decyzji Cokelleya. Habilitantka koncentrowała się na zrozumieniu roli różnic indywidualnych w podejmowaniu decyzji oraz racjonalnym myśleniu. W swoim modelu zaproponowała podział zmiennych z zakresu różnic indywidualnych na dwie grupy. Pierwsza grupa obejmowała zmienne związane z efektywnością przetwarzania informacji, takie jak inteligencja płynna, zdolności numeryczne i szacunkowe zdolności numeryczne. Druga grupa zawierała miary związane z procesami i preferencjami poznawczymi, takie jak subiektywne zdolności numeryczne, refleksyjność poznawcza i styl racjonalny/potrzeba poznania. Habilitantka uwzględniła fakt, że różne zmienne indywidualne mogą być ze sobą skorelowane i wejść w interakcje. Na przykład, interakcja między zdolnościami numerycznymi a subiektywnymi zdolnościami numerycznymi wpływa na decyzje finansowe i medyczne, a inteligencja płynna może integrować z analitycznym stylem poznawczym w wyjaśnianiu przekonań w pseudonaukę. Jest to o tyle ważne, że badanie unikalnego wpływu każdej z tych zdolności jest niezwykle trudne i wymaga refleksji autora przy interpretacji uzyskanych wyników. [...] Ponadto, habilitantka rozważa, że nie wszystkie zmienne wpływające na podejmowanie decyzji tworzą jeden czynnik. Istnieją różne konfiguracje cech jednostki, które mogą przewidywać jakość podejmowanych decyzji lub racjonalność myślenia w zależności od kontekstu. Zaproponowany w autoreferacie model zakłada, że kluczowym mediatorem między różnicami indywidualnymi a podejmowaniem decyzji jest ilość zasobów poznawczych, które jednostka alokuje na dane zadanie. To oznacza, że czas, ilość poszukiwanych informacji, strategia i inne czynniki wpływają na jakość decyzji i

racjonalność myślenia. Założenie to, być może błędne, sugeruje że im więcej zasobów dana osoba zaangażuje w proces myślenia, tym lepsze będą jego efekty. Wracam do tego wątku w dalszej części recenzji. Ponadto model opisuje ścieżkę bezpośrednio łączącą różnice indywidualne a jakość podejmowanych decyzji, której w modelu Habilitantka w ogóle nie omawia. [...] Dr Sobków podsumowała, że jej model może nie tylko wyjaśniać różnice w zachowaniach i myśleniu ludzi w różnych sytuacjach, ale również ma potencjał do wykorzystania w opracowywaniu interwencji mających na celu wspieranie podejmowania lepszych decyzji i racjonalnego myślenia. Interwencje mogą dotyczyć zarówno sytuacji, jak i cech jednostki, i mogą polegać na zwiększaniu zaangażowania w rozwiązywanie problemów lub zmniejszaniu wymagań zadań w zależności od potrzeb. Na poparcie tej tezy przedstawiono kilka prób poprawy decyzji. Szczególnie ciekawy wynik tych badań wskazuje, że bardziej intuicyjny sposób przedstawiania prawdopodobieństw pomógł tylko grupie osób o niskich kompetencjach numerycznych, a nie pomógł osobom o wyższych zdolnościach numerycznych. Pokazuje to dobitnie, że trudno mówić o jednej złotej metodzie wspierania decyzji, która byłaby skuteczna dla wszystkich. [...] O ile wartość zaproponowanego modelu oceniam wysoko, i sądzę, że to właśnie tego typu prace stanowią największą wartość oferowaną przez polską naukę, o tyle mam co do niego szereg polemik i zastrzeżeń. Mają one jednak charakter debaty naukowej, a nie stanowią podstaw by model ocenić jako niemającego znaczącego wpływu na dyscyplinę. Wprost przeciwnie – głęboko wierzę, że model ten jest jednym z najlepiej integrujących obecnie dostępne dane i teorie. [...] Elementy dyskusyjne są dwa: cel myślenia oraz definicja racjonalności tak, jak są rozumiane w modelu, wydają się raczej wąskie, ale model szeroko aspiruje do wyjaśniania racjonalnego podejmowania dobrych decyzji. Pozwolę sobie zacząć od analizy tego drugiego zagadnienia: co to znaczy podejmować dobre decyzje. Autorka słusznie zauważyła, że dobre decyzje mogą być rozumiane jako decyzje maksymalizujące szanse realizacji celów decydenta. Jednak zoperacjonalizuje ona ją w sposób inny – jako zgodność z modelami normatywnymi, np. maksymalizującymi wartość oczekiwaną loterii. [...] Dobre decyzje wymykają się prostemu opisowi modeli normatywnych, a człowiekiem kieruje znacznie więcej celów niż te skupione na bezpośrednich konsekwencjach wyboru, na których koncentrują się często modele ekonomiczne. Model Habilitantki trafnie opisuje zatem jedynie specyficzne decyzje o prostej definicji racjonalności, ale nie obejmuje tego, jak decydent integruje różne, czasem sprzeczne motywy swoich działań. Raczej, opisuje to, w jaki sposób decydent optymalizuje metody realizacji już zdefiniowanego celu. Nie jest to wada modelu, ale aspekt który należałoby wyraźniej zaakcentować w prezentacji modelu. [...] Drugi element, który model ten nie analizuje wystarczająco mocno, to analiza celu myślenia. Czy na pewno zawsze jest nim odkrycie prawdy? Istnieją w literaturze podejścia, mówiące, że znaczna część procesów poznawczych służy uzasadnianiu post hoc decyzji podjętych intuicyjnie, redukcji dysonansu, czy argumentacji i wpływaniu na innych. W ramach teorii dwusystemowej, w której osadza swój model Habilitantka, opisuje to na przykład model Pennycooka (2015), a w domenie sądów moralnych Haidta (2012). Możemy zatem zastanawiać się, czy za każdym razem dodatkowe uruchomienie zasobów poznawczych będzie prowadziło do (normatywnie) lepszych decyzji. W modelu Habilitantki, jak rozumiem, odpowiedź jest twierdząca. Wydaje mi się jednak, że sprawa jest bardziej skomplikowana – czasem intensywne myślenie jedynie utwierdza nas w błędnych przekonaniach. [...] Pomimo tych punktów dyskusyjnych, model Habilitantki jest wyjątkowo inspirujący. Szczególnie ważne, w moim odczuciu, jest uwzględnienie w nim subiektywnego przekonania na temat własnych

kompetencji. Żaden inny znany mi model bazujący na teorii dwusystemowej nie uwzględnia tego aspektu. A w świetle argumentów i wyników badań Habilitantki, jego znaczenie staje się oczywiste. Ludzie angażują się w myślenie szczególnie wtedy, gdy spostrzegają swoje kompetencje jako wystarczające, by przeanalizować problem. [...] Ostatnie dwa komentarze na temat recenzowanego osiągnięcia dotyczą samego sposobu pisania. Po pierwsze, Habilitantka wprowadza wiele pojęć, których nie wyjaśnia (np. funkcja wag decyzyjnych, wartość oczekiwana). Zapewne wynika to z założenia, że czytelnikiem jest osoba, która zna te terminy; niestety utrudnia to nieco odbiór pracy i zakłada, że czytelnik rozumie i definiuje te pojęcia dokładnie w taki sam sposób jak Habilitantka. Drugi komentarz odnosi się do wskazania, w jaki sposób raportowane badania empiryczne wspierają proponowany model, jakie dokładnie hipotezy testują i jak interpretować je w kontekście alternatywnych modeli. Szkoda też, że żaden z artykułów teoretycznych nie opisuje prezentowanego tu modelu. [...] Pomimo tych krytycznych uwag, pragnę podkreślić, jak wartościowy i inspirujący jest model zaproponowany przez dr Sobków. Nie mam żadnych wątpliwości, że stanowi on znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej psychologia.

Dr hab. Maria Kaźmierczak, prof. uczelni

Doktor Agata Sobków jako osiągnięcie naukowe wskazała cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w formie rozdziału w monografii zbiorowej. Na wskazane osiągnięcie składa się 8 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach z listy JCR, a punktacja przyznana za te artykuły mieści się w przedziale między 70 a 140 punktów MNiSW, z IF między 4,232 a 1,526 (na dzień złożenia wniosku). Ponadto Habilitantka jest współautorką rozdziału w pracy zbiorowej oraz praca opublikowana w krajowym czasopiśmie naukowym. [...] Wszystkie publikacje stanowiące część osiągnięcia naukowego są wieloautorskie, w sześciu Habilitantka jest pierwszą autorką, w większości publikacji zajmowała się również korespondencją z redakcjami czasopism. Oceniane publikacje ukazały się w latach 2018-2022, są zatem relatywnie nowe, co biorąc pod uwagę przywoływane przez Habilitantkę wskaźniki cytowań pozwala na ocenę ich wpływu na poziomie satysfakcjonującym. Przedstawiony przez dr Sobków wkład poszczególnych autorów w powstanie każdej z ujętych publikacji oraz załączone oświadczenia autorskie wskazują na znaczne zaangażowanie Habilitantki w ich powstanie, m.in. w niemal wszystkich publikacjach Autorka brała udział w opracowywaniu koncepcji pracy. [...] Przedstawiony cykl publikacji naukowych jest tematycznie wysoce spójny. Habilitantka porusza w nich kwestie różnic indywidualnych powiązanych ze strukturami poznawczymi lub procesami motywacyjnymi, czynników kontekstualnych związanych m.in. z zaangażowaniem w podejmowanie decyzji czy zmiennych dotyczących procesów podejmowania decyzji i myślenia racjonalnego / irracjonalnego. Podejmuje ponadto zagadnienia możliwości przeprowadzania działań interwencyjnych w kierunku zwiększenia zaangażowania czy wydajności w procesie podejmowania decyzji o wyższej jakości, przy wspieraniu racjonalnego myślenia. Zwraca uwagę częste powoływanie się Habilitantki na wybrane modele teoretyczne dotyczące roli zdolności numerycznych w podejmowaniu decyzji: teorii śladu rozmytego, teorii umiejętnego podejmowania decyzji i koncepcji wielorakich zdolności numerycznych. Dr Sobków często przywołuje w publikacjach oraz szczegółowo i trafnie omawia trójaspektową koncepcję umysłu Stanovicha i współpracowników odnosząc się do długiej tradycji badań nad czynnikową i hierarchiczną strukturą inteligencji. Ponadto, osadza swoje hipotezy badawcze na definicji jakości podejmowania decyzji Hogartha. [...]

Doceniam fakt przyjęcia przez Habilitantkę perspektywy różnic indywidualnych w poszukiwaniu odpowiedzi na to, kiedy reagujemy bardziej lub mniej racjonalnie w procesach podejmowania decyzji. Takie ujęcie tematu pozwala wnioskować, że poruszane przez dr Agatę Sobków zagadnienia mają silny walor aplikacyjny, wykraczający poza obszar eksploracji badawczych. [...] W skład osiągnięcia wchodzi 7 artykułów naukowych o charakterze empirycznym. We wszystkich recenzowanych publikacjach autorzy klarownie i zgodnie z przyjętymi standardami uzasadniają cel badań, wyczerpująco opisują metodologię zrealizowanych projektów wraz z prezentacją uzyskanych wyników. W każdej z publikacji prowadzą dyskusję dotyczącą rezultatów w świetle literatury i często innych własnych wniosków z opublikowanych prac, co należy uznać za zabieg zwiększający spójność osiągnięcia Habilitantki. Należy zwrócić uwagę na wkład dr Sobków w dyscyplinę psychologia w obszarze opracowywania metod pomiaru zmiennych ściśle związanych z tematem osiągnięcia. [...] Habilitantka wraz z zespołami poszukiwała predyktorów podejmowania decyzji i (ir)racjonalności w obszarze zdolności i dyspozycji poznawczych. [...] W publikacjach tych dostrzegalna jest kompleksowa wizja predyktorów założonych w modelu zmiennych zależnych, gdzie dopuszcza się udział zmiennych pozapoznawczych, jak emocjonalnych (bezpośrednio uwzględnianych w niektórych, innych publikacjach). [...] Chcę jednocześnie podkreślić, że zagadnienie predyktorów podejmowania decyzji i (ir)racjonalności jest poruszane w większości publikacji Habilitantki. W osiągnięciu naukowym Habilitantki znajdują się teksty o charakterze przeglądowym, w których autorzy podkreślają znaczenie zdolności numerycznych dla jakości podejmowania decyzji. [...] W publikacjach ujętych w osiągnięciu naukowym dr Agata Sobków często akcentuje znaczenie zmiennych kontekstowych dla procesów podejmowania decyzji. Kontekst może wpływać nie tylko na efekty predykcyjne różnych zdolności numerycznych ale i na treść owych decyzji. [...] Znaczenie wybranych zdolności numerycznych dla procesu podejmowania decyzji zostało natomiast potwierdzone przez dr Sobków i współautorów w kontekście cech zadania. [...] Ponadto, doktor Sobków eksplorowała możliwości poprawy jakości podejmowanych decyzji poprzez przeprowadzanie interwencji mających na celu m.in. rozwijanie wybranych zdolności numerycznych. [...] W osiągnięciu naukowym Habilitantki znajdują się również mniej złożone interwencje mające na celu wsparcie osób o różnym poziomie zdolności numerycznych w dokonywaniu lepszych oszacowań. [...] W 2020 roku ukazały się również dwie publikacje Habilitantki (przygotowane wraz z zespołami) o charakterze przeglądowym, rozdział w pracy zbiorowej oraz artykuł w czasopiśmie *Decyzje*. [...] Omawiając prace przeglądowe Habilitantki (w sumie trzy) chcę zaznaczyć, że każda z nich wnosi nowe ujęcie tematu do recenzowanego osiągnięcia naukowego. Aczkolwiek żałuję, że Habilitantka, będąc niewątpliwie ekspertką w obszarze eksplorowanej przez siebie problematyki, nie pokusiła się o opracowanie metaanalizy badań z zastosowaniem rygorystycznych standardów metodologicznych przyjętych dla tego typu opracowań. Uważam, że taka publikacja pomogłaby Habilitantce w promocji własnych osiągnięć badawczych na polu międzynarodowym i pełniej podsumowałaby wyniki badań pierwotnych. [...] Podsumowując, cykl publikacji wskazanych jako osiągnięcie naukowe cechuje wysoka spójność. Habilitantka systematycznie weryfikuje i konfirmuje wyniki swoich badań, rozwijając wiedzę na temat znaczenia wybranych zdolności numerycznych dla procesów podejmowania decyzji (w tym stopnia racjonalności myślenia) w kontekście różnic indywidualnych oraz czynników pozapodmiotowych. Doktor Agata Sobków współpracuje w zespołach opracowując kolejne projekty badawcze i publikując ich rezultaty. Habilitantka

sprawnie łączy różne wątki poruszane we własnej działalności naukowej w integrujący model. Moja ocena osiągnięcia naukowego dr Agaty Sobków jest pozytywna. Przedstawione teoretyczne tezy i przeprowadzone badania mają charakter oryginalny i stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, dzięki czemu recenzowane osiągnięcie naukowe spełnia warunek ustawowy.

Dr hab. Magdalena Szubielska

Wskazany przez Habilitantkę głównym osiągnięciem naukowym jest cykl dziesięciu powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod tytułem *Znaczenie różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia*. Zatem formalnie cykl przedstawiony jako główne osiągnięcie (nawet z wyłączeniem rozdziału w monografii, co do którego mam formalne zastrzeżenia), spełnia wysokie standardy dla habilitacji przeprowadzanej na podstawie cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych. [...] Istotą głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki jest próba zrozumienia roli różnic indywidualnych (w szczególności w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych) w podejmowaniu decyzji i (ir)racjonalnym myśleniu. W oparciu o wyniki badań własnych prowadzonych w tym obszarze (w większości w paradygmacie psychologii poznawczej, ale także – w jednym przypadku – skoncentrowanych na kulturowej adaptacji skali pomiarowej) Pani Doktor opracowała przedstawiony w autoreferacie model wyjaśniający podejmowanie decyzji i (ir)racjonalne myślenie. Model uwzględnia zarówno różnice indywidualne, czynniki sytuacyjne, jak i ilość zasobów poznawczych, które osoba poświęca na dane zadanie. Model zaproponowany przez Habilitantkę, stanowiący syntezę jej badań, nie został dotąd opublikowany w opisanej w Autoreferacie postaci. Tym samym, nie miał szansy być krytycznie oceniony i uznany (co bezdyskusyjnie świadczyłoby o znaczącym wkładzie w rozwój dziedziny przez Habilitantkę) – bądź nie – przez środowisko naukowe. W związku z tym, moja ocena głównego osiągnięcia będzie skupiała się zarówno na krytycznej ocenie zaproponowanego modelu, jak i składających się na niego publikacji. [...] Novum modelu jest podział zmiennych z zakresu różnic indywidualnych na dwie grupy, które mogą wyjaśniać podejmowanie dobrych decyzji czy racjonalne myślenie. Są to: (1) różnice oparte na strukturach poznawczych (*mindware*, maksymalnych możliwościach osoby – związane z efektywnością przetwarzania danych) oraz (2) zmienne odnoszące się do procesów, motywacji czy metapoznania (wyjaśniające to, w jakim stopniu w danej sytuacji możliwości osoby zostają przez nią uruchomione). Rozważania prowadzone są w oparciu o klasyczne modele teoretyczne – dwóch systemów/typów przetwarzania (tj. Typ 1 – szybki, automatyczny, heurystyczny, intuicyjny oraz Typ 2 – refleksyjny, wolny, analityczny, wymagający wysiłku) oraz bazującej na nich, młodszej historycznie, trójaspektowej koncepcji Stanovicha i współpracowników (2011), a także teorii umiejętnego podejmowania decyzji (Cokely i in., 2018, która czerpie z tradycji badań na temat wiedzy eksperckiej) i modelu wielorakich zdolności numerycznych (Peters, 2020; Peters i Bjälkebring, 2015), wpisują się ponadto w tradycję badań nad inteligencją. [...] Atutem modelu zaproponowanego w Autoreferacie jest to, że Pani Doktor, jak sama stwierdza, „w pewnym stopniu odchodzi od tradycyjnego i relatywnie prostego podziału na Typ 1 i Typ 2 przetwarzania informacji i podkreśla złożoność przetwarzania wewnątrz tych dwóch typów”. [...] Z drugiej strony, niektóre wnioski wygłaszane w Autoreferacie odnośnie do opracowanego modelu są mocno nadmiarowe. Nieuzasadnione jest uznawanie ilości zasobów poznawczych, które osoba zaangażuje w dane zadanie, za mediator zależności między różnicami indywidualnymi a podejmowaniem decyzji czy (ir)racjonalnym myśleniem. Podobnie, nie ma podstaw, by uważać

charakterystykę sytuacji czy problemu decyzyjnego za moderator tej zależności. Podsumowując, moim zdaniem prowadząc wywód lepiej byłoby pozostać przy „zarysie” czy „propozycji” modelu, a także bardziej powściągliwie wypowiadać się o proponowanych zależnościach (a zwłaszcza – w określaniu wybranych zmiennych jako mediatora czy moderatora zależności). [...] Wątpliwości wg Recenzentki budzi też wyjaśnienie poprzez odwołanie do koncepcji wiedzy eksperckiej i adaptacyjnego podejmowania decyzji, które “[...] pokazują, że nie w każdej sytuacji większa ilość zasobów poświęconych na dane zadanie skutkować będzie lepszą jakością decyzji [...]. Habilitantka jedną ze ścieżek wyjaśnia opisując funkcjonowanie poznawcze osób, które nie są ekspertami, a drugą – przywołując przykład ekspertów. Czy możemy się spodziewać, że zarysowany model będzie działał tak samo w przypadku ekspertów i osób, które są nowicjuszami w danej dziedzinie? A może należałoby do niego wprowadzić kolejny moderator, tj. posiadanie przez osobę wiedzy eksperckiej? [...] Przechodząc do oceny publikacji, uważam, że warto podzielić je na trzy grupy – artykuły z badań, które doprowadziły do zarysowania autorskiego modelu teoretycznego, artykuły dotyczące interwencji, które mogłyby być projektowane w oparciu o autorski model oraz artykuły przeglądowe. Zdaniem Recenzentki artykuły przeglądowe mają charakter wyłącznie opisowo-sprawozdawczy. Brakuje im krytycznego omówienia prezentowanych zagadnień oraz autorskiej dyskusji teoretycznej z wynikami raportowanych badań (własnych i innych osób). W moim przekonaniu publikacje te nie powinny się zatem znaleźć w cyklu składającym się na główne osiągnięcie. Uwzględnienie w cyklu publikacji wykazywanych jako główne osiągnięcie artykułów przeglądowych byłoby zasadne, gdyby były to krytyczne polemiki, przeglądy systematyczne bądź metaanalizy, a więc prace naukowe, które służą budowaniu nowej wiedzy. [...] W grupie badań, które (zgodnie z deklaracją Habilitantki) doprowadziły do zarysowania autorskiego modelu teoretycznego, znajdują się zarówno badania eksperymentalne, ilościowe badania korelacyjne, jak i badanie, którego celem była kulturowa adaptacja skali pomiarowej. Za najciekawsze z zdaniem Recenzentki, która je szczegółowo analizuje, są badania eksperymentalne, mające na celu wypełnienie wybranych luk w wiedzy w obszarze podejmowania decyzji. [...] Jeśli chodzi o artykuły dotyczące interwencji, które mogłyby być opracowane w oparciu o zaproponowany (jeszcze niepotwierdzony empirycznie) model, to zastanawiam się, czy częściowo uzyskanych w nich wyników nie można by włączyć jako argumentów wspierających zarysowany model, np. w odniesieniu do charakterystyki sytuacji (struktury problemu). [...] Z jednej strony, słuszność wniosków o możliwych interwencjach trudno ocenić, ponieważ nie wiemy, czy model w zaproponowanej w Autoreferacie postaci jest trafny. Ale same artykuły zawierają interesujące wyniki. [...] W podsumowaniu Recenzentka stwierdza, że Jej ocena merytorycznej wartości głównego osiągnięcia naukowego, pomimo zgłaszanych wyżej zastrzeżeń, jest ostatecznie pozytywna. Stwierdza, że model został opracowany na bazie artykułów dość spójnych tematycznie. Analizując dokonania publikacyjne Habilitantki wchodzące w skład głównego osiągnięcia, dostrzegam rozwijany w różnych kierunkach szerszy plan badawczy, sfokusowany na podejmowaniu dobrych decyzji i racjonalnym myśleniu, którego odzwierciedleniem jest siedem opublikowanych w bardzo dobrych czasopismach artykułów empirycznych. Artykuły te nie tylko są wartościowe poznawczo same w sobie, ale pozwalają też (na zarysowanie dość kompleksowego modelu dotyczącego znaczenia różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia (choć w tym modelu można by też dodatkowo ująć w jakiś sposób zmienną eksperckości). Co prawda w Autoreferacie

brakuje „wisienki na torcie” w postaci badania testującego zaproponowany model, ale być może Habilitantka jest w trakcie realizacji takiego badania i wkrótce będziemy mogli zapoznać się z jego wynikami. Niemniej jednak, samo zaproponowanie zarysu modelu syntetyzującego wyniki badań własnych Recenzentka uważa za wystarczający wkład w rozwój psychologii.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej

Dr hab. Wojciech Białaszek, prof. uczelni

Wskazał, że istotną wartością osiągnięcia Habilitantki jest model teoretyczny, które porządkuje dane empiryczne i kładzie silny nacisk na różnice indywidualne, ale także umożliwia włączenie nowych zmiennych. Zaakcentował on, że choć sam model nie jest empiryczny (jak zostało podkreślone wcześniej), to przeprowadzone badania wpisują się w to podejście. Zdecydowanie pozytywną wartością osiągnięcia jest różnorodność zrealizowanych analiz i wszechstronność uwzględnianych wskaźników. W Jego opinii osiągnięcie naukowe stanowi „znaczący wkład do dyscypliny”.

Dr hab. Magdalena Formanowicz

Wskazała na wątpliwości dotyczące aktualnego statusu modelu teoretycznego, sugerując, że model ten jest i nadal będzie rozwijany, ale już teraz jego ocena jest pozytywna. Osiągnięcie naukowe stanowi zatem wystarczającą podstawę do nadania stopnia.

Prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Podkreślił wątpliwości wyrażane wobec modelu teoretycznego, ale też wartość cyklu badań i jakość publikacji Habilitantki. Jego ocena jest zatem ostatecznie pozytywna.

DYSKUSJA I KONKLUZJA KOMISJI

Dyskusja Komisji ogniskowała się wokół kwestii znaczenia modelu teoretycznego, zaproponowanego przez Habilitantkę oraz wartości zrealizowanych badań, tworzących Jej główne osiągnięcie naukowe. Wskazywano, że model teoretyczny ma charakter przeglądowy i sprawia wrażenie stworzenia post-hoc w celu integracji wyników poszczególnych badań. Z drugiej strony jednak trafnie podsumowuje uzyskane wyniki i jest heurystyczny, umożliwiając poszerzenie go o inne zmienne oraz inne aspekty podejmowania decyzji. Zdecydowanie jednoznacznie pozytywnie oceniano natomiast wagę publikacji Habilitantki wskazując na ich metodologiczne zaawansowanie, wszechstronność i wieloaspektowość zrealizowanych analiz, różnorodność zastosowanych paradygmatów: badania korelacje, eksperymentalne oraz studia interwencyjne oraz zreplicowanie w kolejnych badaniach wcześniejszych własnych ustaleń badawczych, w także uzyskanie bardzo wartościowych wyników badawczych. Podkreślano także szeroką współpracę międzynarodową i krajową Habilitantki ze znaczącymi specjalistami z wielu ośrodków badawczych. O ile zatem zaproponowany model teoretyczny może budzić pewne wątpliwości, o tyle wyniki poszczególnych badań jednoznacznie stanowią wkład do badań z zakresu psychologii. W efekcie dyskusji Komisja jednomyślnie pozytywnie oceniła osiągnięcie naukowe Habilitantki, o którym mówi art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy, uznając, że wskazany do oceny cykl publikacji „*Znaczenie różnic indywidualnych w zdolnościach i dyspozycjach poznawczych dla podejmowania decyzji i (ir)racjonalnego myślenia*” stanowi znaczny wkład do psychologii.

Komisja podkreśliła dużą staranność przygotowania materiałów przez Habilitantkę, tym dokładność podziału zadań/wkładu autorów publikacji, co znacznie ułatwiło ocenę osiągnięcia naukowego. Komisja wskazała też na stosunkowo nietypowy

autoreferat Habilitantki przedstawiony w trakcie kolokwium, który zawierał wyniki Jej nowych analiz i badań, co jednak znacznie pogłębiło dyskusję z Habilitantką oraz umożliwiło wyjaśnienie niektórych kwestii polemicznych.

Ocena aktywności naukowej

Publikacje

Habilitantka - poza cyklem artykułów składających na się na główne osiągnięcie naukowe - opublikowała 18 współautorskich prac naukowych, w tym 17 artykułów oraz 1 rozdział w monografii (także w okresie przed doktoratem). Prace te dotyczyły kwestii intuicji i wglądu, emocji i percepcji ryzyka, percepcji zagrożeń związanych ze środowiskiem naturalnym, psychologii poznawczej i emocji oraz nurtu otwartej nauki.

Aktywność konferencyjna

Habilitantka przedstawiła 27 prezentacji (referaty, plakaty) na konferencjach krajowych międzynarodowych.

Udział w komitetach naukowych konferencji

Habilitantka była członkinią komitetu organizacyjnego Kolokwium Psychologicznych (2014, Wrocław; przed doktoratem) oraz konferencji Akademickiego Stowarzyszenia Psychologii Ekonomicznej (2023, Wrocław), a także przewodnicząca komitetu organizacyjnego (oraz członkinią komitetu naukowego) konferencji Akademickiego Stowarzyszenia Psychologii Ekonomicznej (2017, Polanica-Zdrój) i organizatorką wykładów w ramach cyklu „Wyzwania Humanistyki XXI wieku” i współorganizatorką prezentacji gości w ramach cyklu „Otwarte Czwartki” na U SWPS.

Granty – międzynarodowe i krajowe

Przed uzyskaniem doktoratu Habilitantka kierowała projektem finansowanym w ramach grantu Narodowego Centrum Nauki (PRELUDIUM: 2018/31/D/HS6/02899). Po uzyskaniu stopnia doktora była wykonawczynią w pięciu grantach: dwóch wewnętrznych oraz trzech finansowanych przez NCN. Pełniła też rolę opiekunki naukowej w jednym projekcie wewnętrznym. Po uzyskaniu stopnia doktora kierowała czterema projektami, w tym Grantem NCN „*Rola wielorakich zdolności numerycznych we wspieraniu podejmowania decyzji*” (SONATA: 2018/31/D/HS6/02899, projekt w trakcie realizacji).

Wartości wskaźników bibliometrycznych (dane podane przez Habilitantkę)

- ✓ Sumaryczny IF = 63,148;
- ✓ Liczba cytowań publikacji wg bazy: Google Scholar: 1110;
- ✓ Indeks H wg bazy: Google Scholar: 12, Scopus: 11, Web of Science: 10.

Wartości wskaźników bibliometrycznych są – odnosząc do analizowanego etapu rozwoju Habilitantki – na wysokim poziomie.

Pobyty naukowe w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych

Habilitantka zrealizowała kilka wyjazdów roboczych (w ramach współpracy z zespołem Profesor Rocio Garcia- Retamero z Uniwersytetu w Granadzie – wyjazdy do Hiszpanii w październiku 2016 r. i lutym 2019 r.), z zespołem Profesora Karla Halvora Teigena z Uniwersytetu w Oslo – wyjazd do Norwegii w październiku 2017 r., oraz z zespołem Profesora Tadeusza Tyszki – wyjazdy w latach 2014–2016 do Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie). Brała także udział w wielu spotkaniach roboczych online w okresie pandemii COVID-19 (współpraca w latach 2020–2022 z

Universidad de Granada, Universidad de Malaga oraz Instituto de Investigación Biosanitaria ibs. GRANADA, Escuela Andaluza de Salud Pública, Universidad de Granada, CIBER of Epidemiology and Public Health z Hiszpanii, University of Essex, University of Warwick, University of Plymouth oraz Warwick Business School z Wielkiej Brytanii, University of Basel ze Szwajcarii, a także University of Western Australia z Australii).

Aktywność naukowa Habilitantki realizowana w więcej niż jednej jednostce naukowej

Habilitantka formalnie związana była tylko z jedną jednostką naukową, ale liczne przedsięwzięcia badawcze prowadziła we współpracy z innymi ośrodkami krajowymi i zagranicznymi: Uniwersytetem w Granadzie, Uniwersytetem w Oslo, Akademią Leona Koźmińskiego w Warszawie, a w okresie pandemii COVID-19: Warwick Business School oraz Uniwersytetami w Granadzie, Maladze, Essex, Warwick, Plymouth, Bazylea, a także Western Australia.

Oceny recenzentów

Dr hab. Robert Balas, prof. IP PAN

Dr Agata Sobków wykazuje obszerny dorobek również poza wskazanym jako dorobek habilitacyjny. Jest współautorką kilkunastu tekstów (w zdecydowanej większości w obiegu międzynarodowym) opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora. [...] Prace dr Agaty Sobków są bardzo często cytowane przez społeczność naukową. Wg Google Scholar (dane na dzień 11/10/2023) liczba cytowań prac, których jest autorką lub współautorką wynosi 1518 (bez rozróżnienia na publikacje przed i po doktoracie), zaś h index to 13. Najczęściej cytowaną pracą będącą częścią wskazanego dorobku habilitacyjnego jest artykuł [B] ze 115 cytowaniami. Wyprzedza je tylko praca zbiorowa będąca efektem projektu *Many Labs 2* z 2018 roku. SCOPUS podaje trochę mniejsze wartości cytowań (840) oraz h-index (11) na podstawie 24 ujętych w tej bazie publikacji. Na uwagę zasługuje fakt, że ponad połowa z tych publikacji ukazała się w czasopismach z górnego kwartyła rankingu czasopism opartego o wskaźniki cytowalności. [...] Aktywnie zajmowała się badaniami naukowymi w obszarach psychologii poznawczej i emocji. Jej prace dotyczyły problematyki intuicji i wglądu, związków między emocjami a percepcją ryzyka oraz percepcją zagrożeń związanych ze środowiskiem naturalnym. Ponadto angażowała się w projekty związane z nurtem otwartej nauki. [...] Współpracowała z wieloma badaczami zarówno na arenie międzynarodowej, jak i z innych polskich jednostek naukowych. Jej współpraca była również uzupełniana wyjazdami roboczymi, w tym spotkaniami z zespołami z Uniwersytetu w Granadzie w Hiszpanii, Uniwersytetu w Oslo w Norwegii oraz Akademii Leona Koźmińskiego. Dr Sobków brała aktywny udział w licznych konferencjach krajowych i międzynarodowych, podczas których prezentowała wyniki swoich badań oraz współorganizowała niektóre z tych spotkań. Po uzyskaniu stopnia doktora kierowała jednym projektem finansowanym ze środków NCN, oraz była wykonawczynią w kilkunastu innych.

Dr hab. Michał Białek, prof. uczelni

Habilitantka, poza wskazanym cyklem publikacji, wykazuje się znaczącą aktywnością naukową także w innych obszarach. W pracy naukowej autorki znalazły się nie tylko badania nad podejmowaniem decyzji, ale także inne istotne obszary psychologii poznawczej i emocji. Współpracując z naukowcami z różnych części świata, autorka prowadziła badania z zakresu intuicji, emocji, percepcji ryzyka, a także związanych z zagrożeniami dla środowiska naturalnego. Współpraca była często międzynarodowa.

Ponadto, Habilitantka jest zaangażowana w otwartą naukę, uczestniczyła w projektach replikacyjnych i promuje narzędzia związane z otwartością w badaniach.

Dr hab. Maria Kaźmierczak, prof. uczelni

Poza publikacjami zgłoszonymi jako osiągnięcie naukowe dorobek naukowy dr Agaty Sobków po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje: 14 wieloautorskich publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się na liście JCR lub krajowych (w tym 2 publikacje z projektu doktorskiego). [...] Dorobek dr Sobków jest bogaty, a wskaźniki oddziaływania prac są dobre, a z uwagi na to, że artykuły w czasopismach z listy JCR były w większości opublikowane niedawno, to ich cytowalność z pewnością wzrośnie. [...] W pozostałym dorobku doktor Agaty Sobków widocznych jest kilka wiodących wątków. Habilitantka wyróżnia w swojej aktywności naukowo-publikacyjnej następujące obszary zainteresowań naukowych: 1) intuicja i wgląd, 2) emocje i percepcja ryzyka, 3) percepcja zagrożeń związanych ze środowiskiem naturalnym, 4) psychologia poznawcza i emocji, 5) nurt otwartej nauki. W przypadku każdego z wymienionych obszarów Habilitantka wskazała w Autoreferacie publikacje, które odzwierciedlają jej zainteresowania naukowe. Są to prace publikowane w czasopismach o zasięgu międzynarodowym i krajowym, zawsze w zespołach badawczych. Wśród prac znajdują się przede wszystkim artykuły empiryczne. Ponadto, Habilitantka reprezentowała Polskę w publikacjach mających na celu porównania międzykulturowe (z udziałem kilkudziesięciu autorów). Warto następnie podkreślić aktywność Habilitantki w obszarze udziału w projektach badawczych. Dwukrotnie zdobyła finansowanie (funkcja kierownika) z Narodowego Centrum Nauki (w ramach konkursu SONATA i PRELUDIUM) oraz trzykrotnie z Uczelni (konkursy wewnętrzne). Wszystkie zdobyte granty ściśle wiążą się z wykazanymi w Autoreferacie publikacjami Habilitantki. Pełniła również funkcję wykonawcy w trzech grantach finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki. Brała również udział w trzech innych grantach w ramach struktur SWPS. Habilitantka aktywnie uczestniczy w konferencjach naukowych – w ciągu kariery naukowej wykazała 27 wystąpień na konferencjach międzynarodowych i krajowych. Doktor Sobków aktywnie działa w Akademickim Stowarzyszeniu Psychologii Ekonomicznej, m.in. współorganizując konferencje Stowarzyszenia. Jest ponadto członkinią międzynarodowych organizacji i towarzystw naukowych, ściśle związanych z głównym nurtem swoich zainteresowań naukowych (psychologia poznawcza czy podejmowanie decyzji). Doktor Sobków wykazuje współpracę w kilku zespołach krajowych i międzynarodowych, w ramach których odbywa spotkania. Są to współpracownicy, którzy pojawiają się również jako współautorzy publikacji Habilitantki, a zatem współpraca jest owocna. W tym kontekście można uznać, że Habilitantka wykazuje się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej instytucji naukowej.

Dr hab. Magdalena Szubielska

Habilitantka w całej karierze naukowej opublikowała 28 artykułów, w większości współautorskich, które ukazały się głównie w czasopismach indeksowanych na liście Journal Citation Reports (JCR). Z jednej strony ilościowo nie jest to wynik imponujący, ale z drugiej – na uznanie zasługuje raportowanie wyników przeprowadzonych badań w wysoko punktowanych, prestiżowych. Konsekwencją takiej strategii publikacyjnej jest wysoka cytowalność publikacji Habilitantki. [...] Wykazany w ramach pozostałej aktywności naukowej dorobek publikacyjny obejmuje piętnaście pozycji, które ukazały się od 2015 r. Wśród tych pozycji znajduje się jeden rozdział w monografii naukowej oraz czternaście artykułów (z czego dwa prezentujące wyniki badań zrealizowanych w ramach doktoratu) opublikowanych w

recenzowanych czasopismach. Wszystkie publikacje są współautorskie, w pięciu z nich Pani Doktor jest pierwszą autorką. [...] Na podkreślenie zasługuje fakt, że w dorobku Habilitantki znajdują się artykuły opublikowane w jednych z bardziej prestiżowych czasopism naukowych (m.in. *Intelligence, Advances in Methods and Practices in Psychological Science, Risk Analysis, European Journal of Social Psychology, PLOS ONE*), a liczba cytowań prac Habilitantki z roku na rok dynamicznie rośnie. Interesujące i zasługujące na uznanie jest to, że większość dorobku spoza osiągnięcia habilitacyjnego powiązana jest tematycznie z percepcją ryzyka lub podejmowaniem decyzji oraz poznawczymi i emocjonalnymi uwarunkowaniami bądź konsekwencjami tych procesów. Innymi słowy, dorobek ten jest tematycznie bliski temu, co Habilitantka przedstawia jako kluczowy obszar dociekań badawczych i prezentuje jako główne osiągnięcie. Oznacza to, że Doktor Agata Sobków konsekwentnie i planowo rozwija zainteresowania naukowe. [...] Drugi (zdecydowanie zasługujący na uznanie) wątek zainteresowań naukowych Habilitantki, odzwierciedlony w formie publikacji, to działania na rzecz otwartej nauki i związane z tym zaangażowanie w międzynarodowe projekty replikacyjne, których celem jest budowanie rzetelnej wiedzy psychologicznej. Podsumowując, wykazaną w ramach pozostałej aktywności naukowej działalność publikacyjną Habilitantki oceniam pozytywnie zarówno ilościowo, jak i pod względem jakościowym. [...] W ciągu ośmiu lat, które upłynęły po uzyskaniu doktoratu, Habilitantka przedstawiła dwadzieścia wystąpień konferencyjnych, głównie na konferencjach międzynarodowych. Zaprezentowała sześć posterów i czternaście prezentacji ustnych. Taką częstość występowania na konferencjach (średnia w ciągu roku: 2,5) uważam za zadowalającą. [...] Moja ocena udziału Habilitantki w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów jest bardzo wysoka. Jeszcze przed uzyskaniem doktoratu Habilitantka kierowała projektem finansowanym w ramach grantu Narodowego Centrum Nauki (NCN; konkurs PRELUDIUM). Po uzyskaniu stopnia doktora była wykonawczynią w pięciu grantach, dwóch wewnętrznych oraz trzech finansowanych przez NCN. Pełniła też rolę opiekunki naukowej w jednym projekcie wewnętrznym. Co więcej, po doktoracie kierowała aż czterema projektami, z czego za najważniejsze osiągnięcie uważam otrzymanie (i kierownictwo) grantu NCN *Rola wielorakich zdolności numerycznych we wspieraniu podejmowania decyzji* (konkurs SONATA). Kierowanie grantami (zwłaszcza tymi finansowanymi przez NCN) zdecydowanie świadczy o umiejętności prowadzenia samodzielnej pracy naukowej. [...] Habilitantka jest członkinią Zespołu Redakcyjnego czasopisma *Journal of Behavioral Decision Making*, indeksowanego na liście JCR (IF w 2022 r.: 2.0). Świadczy to o docenieniu jej dorobku przez międzynarodowe środowisko naukowe i uznaniu jej za światowej klasy ekspertkę w zakresie badań psychologicznych aspektów procesów decyzyjnych. [...] Pani Doktor wykonała recenzje dla dwudziestu periodyków naukowych (w większości o zakresie międzynarodowym). Oznacza to, że uznawana jest przez redakcje różnych czasopism za doświadczoną badaczkę, mającą wystarczająco pogłębioną wiedzę i umiejętności, by oceniać działalność naukową innych i udzielać im sugestii i wsparcia w procesie doskonalenia manuskryptów. Biorąc pod uwagę, że wszystkie recenzje Habilitantka wykonała w okresie ośmiu lat po uzyskaniu stopnia doktora, jej aktywność recenzencką oceniam jako wyróżniającą. [...] Habilitantka ma spore doświadczenie w uczestnictwie w zespołach oceniających wnioski w konkursach naukowych. Recenzowała wnioski złożone do Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA) – w ramach stypendium im. Bekkera, stypendium im. Iwanowskiej, grantów interwencyjnych NAWA, a także pracowała z zespołach i

komisjach oceniających wnioski w wewnętrznych konkursach naukowych. Ponadto, przez trzy lata była członkinią Konsylium Doktorów przyznającego Nagrodę Teofrasta. [...] Pani Doktor aktywnie działa w stowarzyszeniach naukowych. Jest lub była członkinią sześciu psychologicznych lub interdyscyplinarnych stowarzyszeń międzynarodowych. W chwili składania wniosku habilitacyjnego Doktor Agata Sobków była członkinią jedynie dwóch stowarzyszeń, a więc jej aktywność w stowarzyszeniach naukowych w ostatnich latach zdaje się przygasać. Z oceną staży naukowych punktu mam pewien problem, ponieważ Habilitantka nie podała zbyt wielu szczegółów dotyczących zrealizowanych w trzech ośrodkach (Akademii Leona Koźmińskiego oraz uniwersytetach zagranicznych – hiszpańskim Universidad de Granada oraz norweskim University of Oslo) wyjazdów roboczych. [...] Pomimo tego, iż Habilitantka formalnie związana była tylko z jedną jednostką naukową, liczne przedsięwzięcia badawcze prowadziła we współpracy z naukowczyniami i naukowcami z innych ośrodków akademickich w Polsce oraz w zespołach międzynarodowych. Po uzyskaniu stopnia doktora zrealizowała kilka wyjazdów roboczych (w ramach współpracy z zespołem Profesor Rocio Garcia- Retamero z Uniwersytetu w Granadzie – wyjazdy do Hiszpanii w październiku 2016 r. i lutym 2019 r., z zespołem Profesora Karla Halvora Teigena z Uniwersytetu w Oslo – wyjazd do Norwegii w październiku 2017 r., oraz z zespołem Profesora Tadeusza Tyszki – wyjazdy w latach 2014–2016 do Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie). Brała także udział w wielu spotkaniach roboczych online w okresie pandemii COVID-19 (współpraca w latach 2020–2022 z Universidad de Granada, Universidad de Malaga oraz Instituto de Investigación Biosanitaria ibs. GRANADA, Escuela Andaluza de Salud Pública, Universidad de Granada, CIBER of Epidemiology and Public Health z Hiszpanii, University of Essex, University of Warwick, University of Plymouth oraz Warwick Business School z Wielkiej Brytanii, University of Basel ze Szwajcarii, a także University of Western Australia z Australii). Choć wspomniane wyjazdy i spotkania robocze zdają się nie mieć charakteru formalnego zaowocowały współautorskimi publikacjami, w tym – w zespołach międzynarodowych. [...] Doceniam znaczenie spotkań i wyjazdów roboczych dla rozwoju naukowego, ale doświadczenie Habilitantki w zakresie realizacji staży naukowych oceniam raczej negatywnie. [...] Z drugiej strony, brak długoterminowych sformalizowanych wyjazdów badawczych można jednak usprawiedliwić, biorąc pod uwagę nie tylko ograniczenia spowodowane pandemią, ale także obowiązki rodzicielskie, z którymi musiała się mierzyć Habilitantka.

DYSKUSJA I KONKLUZJA KOMISJI

Oceny aktywności naukowej oraz dodatkowego dorobku naukowego Habilitantki sformułowane przez pozostałych członków Komisji były także jednoznacznie pozytywne. Po dyskusji Komisja oceniła jednomyślnie, że Habilitantka wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej jednostce naukowej (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy).

Ocena działalności dydaktycznej, eksperckiej, popularyzatorskiej i organizacyjnej

W świetle Ustawy działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzatorska i organizacyjna nie stanowią warunku otrzymania stopnia doktora habilitowanego, Komisja przyjęła jednak stanowisko, że elementy te powinny być brane pod uwagę przy całościowej ocenie kandydata ubiegającego się o status samodzielnego pracownika naukowego. Komisja przedyskutowała zatem te aspekty działalności dr

Agaty Sobków i zaznajomiła się z opiniami wyrażonymi pisemnie przez Recenzentów. Komisja stwierdziła, że Habilitantka spełnia większość wszystkie kryteria aktywności dydaktycznej i organizacyjnej.

Oceny recenzentów oraz pozostałych członków komisji habilitacyjnej

Dr hab. Robert Balas, prof. IP PAN

Dr Agata Sobków była lub jest członkinią organizacji naukowych, m.in. Akademickiego Stowarzyszenia Psychologii Ekonomicznej oraz *European Association of Decision Making*. Jest członkinią panelu edytorskiego w *Journal of Behavioral Decision Making*, oraz recenzowała liczne prace innych autorów dla bardzo dobrych czasopism o zasięgu światowym. Dr Agata Sobków jest aktywną propagatorką idei otwartej nauki. Uczestniczyła w międzynarodowym projekcie replikacyjnym oraz kierowała badaniami z zakresu replikacji efektów związanych z podejmowaniem decyzji. Wykorzystuje platformę Open Science Framework do publikowania materiałów i danych badawczych oraz do prerejestracji badań. Była recenzentką w inicjatywach wspierających otwartą naukę. Aktywnie promuje ideę otwartej nauki na uczelni, będąc członkinią zespołu ds. otwartego dostępu, organizując cykl spotkań „Otwarte czwartki” i prowadząc warsztaty. Została zaproszona jako prelegentka na Uniwersytet w Uppsali. Promuje też otwartą naukę wśród studentów w trakcie swoich zajęć. [...] W obszarze dydaktycznym, dr Sobków prowadzi liczne zajęcia na Uniwersytecie SWPS, w tym m.in. wykłady z psychologii poznawczej i neurokognitywistyki oraz ćwiczenia z psychologii podejmowania decyzji. Była promotorką 39 prac magisterskich i 11 prac licencjackich, a także opiekunką naukową nad studentami biorącymi udział w stażach naukowych oraz doktorantami. [...] Na Uniwersytecie SWPS pełniła wiele ważnych funkcji, m.in. Pełnomocniczka Dziekana ds. nowego kierunku studiów „*Psychology in English*” i Koordynatorka tego kierunku. Była również Pełnomocniczką Dziekana ds. jakości kształcenia i przewodniczącą zespołu ds. jakości kształcenia. Za swoją pracę zdobyła liczne wyróżnienia, w tym Nagrody Dziekana, Nagrodę Dyrektora Instytutu Psychologii oraz była kandydatką do Nagrody Wrocławskiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk „*Iouvenes Wratislaviae*”.

Dr hab. Michał Białek, prof. uczelni

W dziedzinie dydaktyki prowadziła różnorodne zajęcia na Uniwersytecie SWPS, pełniła funkcję promotora prac magisterskich i licencjackich, a także opiekowała się studentami i studentkami. Dr Sobków pełniła różne uczelniane funkcje, takie jak pełnomocniczka Dziekana ds. jakości kształcenia i Koordynatorka kierunku studiów "Psychology in English". Warto również zaznaczyć, że autorka miała okazję do pracy w różnych miejscach na świecie, mimo okresów przerw w karierze naukowej związanych z urlopami macierzyńskimi i rodzicielskimi. Jej wkład w psychologię poznawczą i otwartą naukę jest zauważalny, a osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne wskazują na jej zaangażowanie w edukację i rozwijanie dyscypliny.

Dr hab. Maria Kaźmierczak, prof. uczelni

Istotnym dopełnieniem aktywności naukowej, w tym organizacyjnej, Habilitantki jest jej działalność dydaktyczna oraz na rzecz funkcjonowania nauki. Jest niezwykle aktywna w zakresie recenzowania prac i projektów naukowych, deklaruje swoje zaangażowanie w recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych, wniosków w Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej oraz kandydatur do „Nagrody Teofrasta”, co jest dowodem na jej ogromne zaangażowanie jako badaczki w funkcjonowanie nauki. Dr Agata Sobków jest wykładowczynią Uniwersytetu SWPS, gdzie prowadzi liczne zajęcia dydaktyczne w formie wykładów,

ćwiczeń, fakultetów z zakresu psychologii poznawczej, metodologii czy ściśle związanych z realizowaną przez nią pracą badawczą. Prowadzi również zajęcia w języku angielskim, skierowane do słuchaczy szkoły doktorskiej Uniwersytetu SWPS. Habilitantka przejawia również dużą aktywność w obszarze popularyzacji nauki, jest członkinią uczelnianego zespołu ds. otwartego dostępu na rzecz promocji idei otwartej nauki. Wśród osiągnięć dydaktycznych Habilitantki jest promotorstwo prac magisterskich (39) i licencjackich (11) na kierunku Psychologia oraz pełnienie funkcji pomocniczego opiekuna naukowego doktorantów (2), na Uczelni SWPS. Pracuje na rzecz Uczelni angażując się w jej rozwój, za co otrzymała liczne nagrody.

Dr hab. Magdalena Szubielska

Aktywność dydaktyczna Habilitantki jest zróżnicowana i bogata. Oceniam ją zdecydowanie pozytywnie. Pani Doktor prowadziła zajęcia głównie z psychologii procesów poznawczych, metodologii, a także pojedyncze zajęcia z psychologii osobowości, emocji i motywacji, zarządzania, starzenia się. Zajęcia te miały formę wykładów, ćwiczeń, projektów. Część zajęć Habilitantka prowadziła w języku angielskim. Była promotorką 39 obronionych prac magisterskich i 11 licencjackich. Ponadto pełniła opiekę naukową nad pracami i projektami studenckimi, które następnie były nagradzane w konkursach. Pełniła też funkcję pomocniczego opiekuna naukowego w dwóch doktoratach (jednak żaden z nich nie został jak dotąd obroniony). Habilitantka dba o doskonalenie kompetencji dydaktycznych, biorąc udział w licznych warsztatach i szkoleniach na temat pracy ze studentami oraz kierowania zespołami naukowymi. Do swoich projektów badawczych włącza studentów i młodszą kadrę naukową. Co istotne, współpraca ta owocuje publikacjami w prestiżowych czasopismach. [...] Aktywność w zakresie udziału w komitetach organizacyjnych lub naukowych konferencji uważam za zadowalającą. Habilitantka ma doświadczenie w tym zakresie, zarówno jako członkini komitetów organizacyjnych ogólnopolskich konferencji, jak i organizatorka lub współorganizatorka cykli wykładów badaczy z zagranicznych ośrodków na Uniwersytecie SWPS. Ponadto, na Uniwersytecie SWPS pełniła różne funkcje w strukturach organizacyjnych, m.in. była Pełnomocniczką Dziekana ds. nowego kierunku studiów, Koordynatorką kierunku, Pełnomocniczką Dziekana ds. jakości kształcenia (2022), a także członkinią zespołu ds. otwartego dostępu. [...] Wysoko oceniam aktywność Pani Doktor dotyczącą współpracy z otoczeniem gospodarczym w aspekcie popularyzacji nauki. Jej działania w tym zakresie obejmują zarówno popularyzatorskie wywiady i artykuły dla mediów (prasy, radia), jak i różnego rodzaju wykłady i warsztaty, skierowane do grup odbiorców w zróżnicowanym wieku i o różnych kompetencjach (m.in. licealistów, studentów, nauczycieli). Pani Doktor podjęła próbę współpracy z otoczeniem gospodarczym, prowadząc z firmą Quixler rozmowy na temat projektu wdrożeniowego dotyczącego opracowania treningów poznawczych przeznaczonych dla osób starszych.

Pozytywne opinie dotyczące tego aspektu aktywności Habilitantki zostały także jednomyślnie sformułowane przez pozostałych członków Komisji.

Opinie podsumowujące wyrażone w recenzjach

Dr hab. Robert Balas, prof. IP PAN

Po analizie osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku naukowego dr Agaty Sobków uznaję, że przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie w pełni odpowiada wymogom ustawowym.

Dr hab. Michał Białek, prof. uczelni

Dr Agata Sobków zaprezentowała model podejmowania racjonalnych decyzji, który stanowi cenny wkład w psychologię poznawczą. Jej prace, zarówno teoretyczne, jak i eksperymentalne, wniosły istotny wkład w badania nad procesami decyzyjnymi i myśleniem ludzi. Autorka wykazuje się znaczącą aktywnością naukową, zarówno w publikacjach, jak i zaangażowaniem w otwartą naukę. Jej osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne wskazują na profesjonalizm i zaangażowanie w rozwijanie dziedziny psychologii. Pomimo pewnych kwestii do dyskusji i dalszych badań, jej osiągnięcia i wkład w dziedzinę są wyraźnie godne uwagi i zasługują na uznanie. W oparciu o powyższe rozważania, uważam, że prace habilitacyjne dra Agaty Sobków spełniają wymogi kryteriów oceny habilitacyjnej i są godne uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Dr hab. Maria Kaźmierczak, prof. uczelni

Szczegółowa analiza osiągnięcia naukowego i całokształtu dorobku dr Agaty Sobków pokazuje, że jest to badaczka wykazująca się dużą aktywnością naukową. Recenzowany dorobek naukowy wskazuje na wysoką spójność zainteresowań Habilitantki, konsekwencję w aplikowaniu o przyznanie finansowania na realizację projektów badawczych, publikowanie rezultatów poszukiwań badawczych i dobrą współpracę w zespołach międzynarodowych i krajowych. W mojej ocenie osiągnięcia naukowe dr Agaty Sobków po uzyskaniu stopnia doktora stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej i tym samym spełnia warunki stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Magdalena Szubielska

Stwierdzam, że Doktor Agata Sobków posiada osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój psychologii, a także wykazuje się istotną aktywnością naukową – co prawda realizowaną formalnie tylko w jednym ośrodku naukowym, ale we współpracy z badaczami z różnych uczelni, w tym – zagranicznych. Umiejętność pracy w zespołach naukowych jest więc niewątpliwie mocną stroną Habilitantki. Habilitantka ma zadowalającą liczbę publikacji poza głównym osiągnięciem, przy czym są to w dużej mierze publikacje w bardzo wpływowych czasopismach, a także spory dorobek konferencyjny. [...] Konkludując, osiągnięcia naukowe Doktor Agaty Sobków przedstawione do oceny w postępowaniu habilitacyjnym odpowiadają wymaganiom ustawowym w stopniu wystarczającym.

KONKLUZJA KOŃCOWA

Komisja stwierdza, iż osiągnięcie naukowe dr Agaty Sobków oraz całokształt Jej dorobku naukowego, a także organizacyjnego i dydaktycznego spełnia wymagania Ustawowe stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Warszawa, 31 października 2023r.

Prof. dr hab. Bogdan Zawadzki – przewodniczący

Treść Uchwały została zaaprobowana przez wszystkich członków Komisji habilitacyjnej